

Phân tích nhân vật Việt trong Những đứa con trong gia đình

Những bài văn mẫu hay nhất chủ đề phân tích nhân vật Việt trong tác phẩm truyện ngắn Những đứa con trong gia đình - Văn mẫu lớp 12

Đề bài: Phân tích nhân vật Việt trong truyện ngắn Những đứa con trong gia đình của Nguyễn Đình Thi.

Bài văn mẫu hay nhất tuyển chọn từ các kì thi THPT

Nguyễn Thi là nhà văn Quân đội đã anh dũng hi sinh tại mặt trận Sài Gòn năm 1968. “Truyện và kí” xuất bản 1978 là tuyển tập của Nguyễn Thi, trong đó có truyện “Những đứa con trong gia đình” được ông viết vào tháng 2 năm 1966. Bên cạnh những nhân vật như má Tư Năng, chú Năm, chị Chiến, còn có nhân vật Việt được tác giả xây dựng khá thành công, tiêu biểu cho một đứa con tốt đẹp của gia đình, một chiến sĩ quả cảm, anh hùng của quê hương. Tác phẩm này đã cho thấy một số nét đặc sắc về nghệ thuật viết truyện ngắn của nhà văn Nguyễn Thi.

Việt là một chàng trai có tâm hồn trong sáng và hồn nhiên yêu đời. Hai gò má thì “căng mướt” như da trái vú sữa. Nụ cười thì “lớn lên”. Việt là em ruột của chị Chiến, là con trai thứ hai của má Tư Năng. Chiếc ná thun bằng nạng ỏi “láng o” đã gắn bó với tâm hồn Việt. Thuở nhỏ, Việt để đầu trần, lội tắt trong vườn, xách ná thun đi bắt chim. Lớn lên đi làm, cái ná thun lại giắt gọn sau lưng quần. Lúc trở thành một chiến sĩ Giải phóng quân, cầm súng tự động, đánh Mĩ bằng lô, thì cái ná thun vẫn còn nằm gọn trong túi áo của Việt. Chiếc ná thun là kỉ vật tuổi thơ, là một phần đời thân thiết của chú. Việt đã dùng nó đi gác, bắn “chóc... bịch!” báo tin cho các cô, các chú cán bộ ở trong nhà xuống hầm bí mật khi bọn lính giặc kéo tới.

Việt là một chú bé “hiếu thắng” hay tranh giành với chị Chiến. Từ chuyện bắt ếch, chuyện bắn tàu chiến Mĩ trên sông Định Thủy đến chuyện ghi tên tòng quân, Việt đều tranh giành với chị. Vốn được má cưng chiều, biết chị hay nhường nhịn, nên chú mới hay tranh giành như thế. Đó là một nét tâm lí dễ thương của tuổi thơ hồn nhiên.

Việt quý mến tin cậy đồng đội biết bao, nhất là anh Tánh, anh Công... nhưng Việt không cho ai biết là chú có chị gái tên là Quyết Chiến, tiểu đội trưởng của bộ đội nữ địa phương quân Bến Tre. Việt giấu chị như giấu của riêng vậy, vì cậu ta “sợ mất chị mà”. Khi Việt đã có hai tuổi quân, đã từng trải qua những trận đánh dữ dội, những cuộc đọ lê ác liệt với giặc Mĩ, chú ta không sợ giặc, không sợ chết mà lại sợ ma. Bị lạc đơn vị, bị thương nằm một mình giữa chiến trường, chú “nằm thở dốc” khi chợt nhớ tới con ma cụt đầu, thẳng chông thụt lưỡi mà các chị vẫn kể hồi ở nhà...

Cái đêm trước lúc hai chị em ra trận, chị Chiến bàn với cậu em trai thu xếp việc gia đình. Việt phớt lờ hết mọi chuyện cho chị gái, chỉ âm ừ cho xong chuyện, “rồi ngủ quên lúc nào không biết”. Thật là vô tư và hồn nhiên.

Phân tích nhân vật Việt trong Những đứa con trong gia đình

Việt là một con người có một trái tim giàu tình yêu thương. Bị thương nặng, nằm giữa chiến trường, Việt ngất đi mê man rồi lại tỉnh, tỉnh rồi lại mê đến ba bốn lần. Chú nhớ má, nhớ câu chuyện của má thời con gái, nhớ đôi mắt “sắc ánh lên” của má khi má đứng trước mũi súng quân giặc, nhớ kỉ niệm đau thương mấy chị em theo má lên tới quận đòi “trả đầu ba”. Việt nhớ “cái gáy đỏ đỏ và đôi vai lực lưỡng” của má lúc chèo xuồng, nhớ tiếng gọi đầy yêu thương của má: “Việt à, ra phụ má nghe con!”. Có nhiều đêm má đi làm thuê đến canh hai mới về, Việt tỉnh giấc “ngửi thấy mùi gạo và mùi mồ hôi của má ngay trên đầu mình”. Sau ngày má mất, nhất là đêm cuối cùng trước lúc đi bộ đội, đom đóm từ ngoài rừng bần kéo vào đây nhà, Việt cảm thấy “má cũng đã về đâu đây”... Việt cùng chị Chiến khiêng bàn thờ má gửi sang nhà chú Năm, Việt đã hứa với linh hồn má: “Chúng con đi đánh giặc trả thù cho ba má, đến chừng nước nhà độc lập, con lại đưa má về”. Nghe tiếng chân binh bạch của chị Chiến, Việt “thấy thương chị lạ”. Lần đầu tiên, Việt mới thấy lòng mình rõ như thế. Còn mối thù thằng Mĩ thì có thể rõ thấy được, vì nó đang đè nặng ở trên vai. Việt càng yêu thương gia đình sâu nặng bao nhiêu thì chú càng căm thù quân giặc bấy nhiêu, đúng là “Bởi chung hay ghét cũng là hay thương” !

Thương má, thương chị, Việt nhớ và thương chú Năm vô cùng. Việt nhớ cuốn sổ của chú Năm ghi mọi chuyện “thỏn mỏn” của gia đình, nhớ chú Năm hay bệnh Việt, nhớ giọng hò tức và đục như gà gáy của chú. Quên sao được câu hò của chú khi chị em Việt khiêng bàn thờ má đi gửi, tiếng hò “cất lên như một hiệu lệnh dưới ánh nắng chói chang, rồi ngất lại như một lời thề dữ dội”.

Việt là một chiến sĩ Giải phóng quân rất quả cảm, anh hùng. Chú ra trận mang theo sức mạnh truyền thống cách mạng của gia đình, sức mạnh của tình thương ba má..., sức mạnh của lòng căm thù quân xâm lược giày xéo quê hương.

Lúc còn sống, má đã từng nói với Việt: “Để má ráng nuôi bay lớn, coi bây có làm được gì cho cha mày vui không?”. Ý nghĩ “đi trả thù” thôi thúc Việt suốt đêm ngày. Chưa đủ 18 tuổi vẫn xung phong ghi tên tòng quân. Mới được 2 tuổi quân, Việt đã lập chiến công dùng thủ pháo tiêu diệt một xe bọc thép của giặc Mĩ. Bị trọng thương, khắp người “đau điếng, rỉ máu”, đôi mắt sưng lên không nhìn thấy gì hết, mười ngón tay chỉ còn một ngón cái cử động được. Bị lạc đơn vị, đói, khát đã hai ba ngày đêm. Thế nhưng, ba viên đạn còn dưới hộp, một viên đã lên nòng, Việt vẫn day hòng súng về phía giặc khi nghe hơi xe bọc thép chạy mỗi lúc một gần. Việt quyết đánh đến viên đạn cuối cùng, đánh đến giọt máu cuối cùng: “Tao sẽ chờ mày! Trên trời có mày, dưới đất có mày, cả khu rừng này còn có mình tao. Mày có bắn tao thì tao cũng bắn được mày”. Việt không thấy đơn độc, anh tin rằng: “Nghe tiếng súng nổ, các anh tao sẽ chạy tới đâm mày!”.

Gặp lại anh Tánh và đồng đội sau 3 ngày đêm bị trọng thương, bị lạc đơn vị một mình nằm giữa chiến trường, tuy đã bị kiệt sức, nhưng Việt vẫn giữ vững tư thế sẵn sàng chiến đấu một mất một còn với quân thù, “ngón tay của cậu vẫn còn nhúc nhích, một viên đạn đã lên nòng và chung quanh cậu, dấu xe bọc thép hằn ngang dọc”. Câu hỏi đầu tiên của Việt là câu hỏi về tin chiến sự. Và Việt đã cười khi nghe anh Tánh báo tin “diệt hết rồi,

Phân tích nhân vật Việt trong Những đứa con trong gia đình

trận đánh xong rồi, xong rồi...”. Tư thế ấy, nụ cười ấy là những biểu hiện tuyệt đẹp tính cách anh hùng của đứa con trai má Tư Năng.

Cũng như chị Chiến, Việt là một đứa con đã nêu cao truyền thống gia đình, đi tiếp con đường cách mạng của ba má, “một lòng theo Đảng”, hăm hở ra trận với quyết tâm “đi trả thù mà không sợ dài lâu” (Nguyễn Khoa Điềm). Chú Năm đã tự hào nói: “Việt là một thằng nhỏ gan”. Việt đã trở thành câu hò, là hiện thân câu hò của chú Năm: “theo từng câu hò, khi thì Việt biến thành tấm áo vá quàng hoặc con sông dài cá lội của chú, khi thì Việt biến thành người nghĩa quân Trương Định, ngọn đèn biên Gò Công, hoặc ngôi sao sáng ở Tháp Mười”. Việt là niềm tự hào và hi vọng của gia đình, là hình bóng thân thiết của quê hương. Nhân vật Việt tiêu biểu cho tình yêu gia đình, quê hương đất nước, tinh thần chiến đấu quả cảm, khí phách anh hùng của những chàng trai vùng đồng bằng sông Cửu Long thời đánh Mỹ. Nhân vật Việt là một thành công của Nguyễn Thi về nghệ thuật xây dựng nhân vật và miêu tả tính cách anh hùng.

Truyện “Những đứa con trong gia đình” đã thể hiện tập trung nhất nét đặc sắc nghệ thuật của Nguyễn Thi về kể chuyện, về xây dựng nhân vật, về sử dụng ngôn ngữ.

Truyện được kể theo hồi ức của Việt. Mở đầu truyện, Việt nằm trong bệnh viện dã chiến. Tiếp theo nói về trận đánh lớn giữa đồn điền cao su. Việt lập chiến công to và bị thương nặng, bị lạc đơn vị. Mê rồi tỉnh, tỉnh rồi mê... Việt nhớ lại tuổi thơ, nhớ lại những kỉ niệm về má, về chú, về chị, về đêm ghi tên tòng quân, chuyện gửi bàn thờ má... Cấu trúc truyện rất hiện đại, tạo nên sự đồng hiện về thời gian, không gian (hiện tại, quá khứ, hôm nay và hôm qua, bệnh viện, chiến trường và quê hương), đồng hiện về sự việc, nhân vật, tâm trạng. Mọi tình tiết đan xen, thế mà không rối vẫn hấp dẫn, mạch lạc, chân thực, đó là tài kể chuyện của Nguyễn Thi.

Đặc sắc thứ hai về nghệ thuật là xây dựng tính cách nhân vật. Má Tư Năng, chú Năm, chị Chiến, Việt đều có những nét chung như hồn nhiên, yêu đời, bộc trực, căm thù ngàn ngút, gan góc, dũng mãnh, yêu nước, yêu gia đình quê hương, sẵn sàng hi sinh vì đại nghĩa, v.v... Nhưng mỗi nhân vật lại có những nét riêng, cá tính riêng. Cuốn sổ tay và giọng hò của chú Năm. Cái nhìn “sắc ánh lên” và câu trả lời: “Vợ Tư Năng đây!”, với cái tư thế hiên ngang của má Việt đứng trước mũi súng giặc. Cái bịt miệng cười, cử chỉ hứ một cái “cóc”, đôi chân đi “bịch bịch” của Chiến. Cái ná thun, cái nụ cười “lớn lên” của Việt, v.v... Đó là những chi tiết nghệ thuật rất cụ thể đã cá thể hóa nhân vật khi khắc họa tính cách nhân vật.

Một thành công nữa của Nguyễn Thi là đã vận dụng sáng tạo ngôn ngữ bà con nông dân Nam Bộ trong miêu tả cảnh vật và kể chuyện. Những từ ngữ: trọng trọng, tía, việc thôn mớn, kiếng, ná thun, tèm lem, rê thuốc... đã tạo nên màu sắc và không khí Nam Bộ, đem đến nhiều nhả thú văn chương cho độc giả trên miền Bắc. Ngôn ngữ nhân vật, mộc mạc đậm đà, thể hiện cá tính và tâm lí nhân vật một cách rõ nét. Đây là một câu nói của chú Năm với anh cán bộ Huyện đội trong đêm hội tòng quân: “Tôi xin có một câu nói với

Phân tích nhân vật Việt trong Những đứa con trong gia đình

đồng chí Huyện đội. Hai đứa cháu tôi nó một lòng theo Đảng như vậy, tôi cũng mừng. Vậy xin trên cứ ghi tên cho cả hai. Việc lớn ta theo việc lớn, còn việc thốn mọn trong nhà tôi thu xếp khắc xong”.

Tóm lại, đọc truyện “Những đứa con trong gia đình” nhân vật Việt, một chiến sĩ anh hùng để lại cho ta nhiều yêu mến. Nguyễn Thi là một cây bút giàu bản sắc, ông xứng đáng được tôn vinh là nhà văn của người nông dân Nam Bộ thời đánh Mỹ.

Top 2 những bài văn mẫu đạt điểm cao phân tích nhân vật Việt

Bài số 1: Bài phân tích của bạn Lê Bảo Trang THPT Ba Đình

Ở mỗi nhà văn đều có những mảnh đất gắn bó và để trao gửi yêu thương. Đối với nhà văn Nguyễn Thi, Nam Bộ là mảnh đất mà ông gắn bó máu thịt. Trong đó, tác phẩm “Những đứa con trong gia đình” là một trong những tác phẩm hay nhất của Nguyễn Thi. Đến với tác phẩm, người đọc không chỉ có dịp được tìm về với những đau thương của cả dân tộc trong những năm kháng chiến mà còn được tìm hiểu về những con người Nam Bộ. Đặc biệt để lại ấn tượng trong tác phẩm là nhân vật Việt – hình tượng trung tâm của tác phẩm.

Việt sinh ra trong một gia đình nông dân Nam Bộ giàu truyền thống yêu nước cách mạng. Gia đình anh có thù sâu đối với Mỹ – nguy: ông nội và bố đều bị chúng giết, sau đó mẹ cũng chết vì bom đạn của kẻ thù. Các thành viên trong gia đình Việt đều thể hiện sự hiên ngang bất khuất trước kẻ thù. Truyền thống hiên ngang của gia đình đã sớm hun đúc ở anh bản lĩnh anh hùng, ý chí chiến đấu mạnh mẽ lòng căm thù giặc sục sôi. Khi nhập ngũ, Việt là một giải phóng quân và tham gia chiến đấu tại khu vực rừng cao su. Việt chiến đấu quả cảm, ngất đi rồi tỉnh lại, tỉnh lại rồi lại ngất đi. Mỗi lần tỉnh lại dòng hồi ức đưa anh trở về với những hồi ức đã qua.

Việt là một cậu trai mới lớn, nên trong Việt vẫn còn giữ nguyên nét vô tư, trẻ con, hồn nhiên. Lúc ở nhà, Việt thích đi câu cá, bắt chim, bắt ếch. Khi vào quân ngũ, sự hồn nhiên trẻ con được thể hiện qua chi tiết vẫn mang theo úng cao su bên người. Những cảm xúc và suy nghĩ của Việt ở chiến trường cũng cho thấy Việt còn rất trẻ con. Anh “ước gì bây giờ lại được gặp má” để má đến xoa đầu và cho Việt ăn cơm. Anh sợ cảm giác một mình giữa rừng đêm. Việt muốn chạy thật nhanh thoát khỏi sự tĩnh mịch, vắng lặng để về với đồng đội, để “nắm chặt lấy các anh mà khóc như thằng út em nắm chân chị Chiến”. Trong suy nghĩ của Việt, Việt vẫn thấy mình bé bỏng, cần được đồng đội che chở.

Sự vô tư, hồn nhiên của Việt còn được thể hiện trong đêm trước khi đi tòng quân. Việt phó thác mọi việc cho chị Chiến. Trong khi chị Chiến sắp đặt mọi công việc từ bé đến lớn ổn thỏa thì Việt lăn kềnh ra ván cười khì khì.

Việt tuy là người vô tư nhưng lại không vô tâm. Trái lại, ở Việt có đời sống nội tâm phong phú và sâu sắc. Đoạn văn diễn tả tâm trạng của Việt khi khiêng bàn thờ má sang

Phân tích nhân vật Việt trong Những đứa con trong gia đình

nhà chú Năm trước lúc lên đường nhập ngũ cho thấy chiều sâu tâm hồn anh. Việt lắng nghe tiếng lòng mình. Anh tự nhủ lòng và cũng coi như là một lời hứa với má: “Nào đưa má sang ở tạm nhà chú... con lại đưa má về”. Tình cảm của Việt dành cho chị Chiến cũng dâng trào mãnh liệt: “nghe tiếng chân chị Việt thấy thương chị lạ”. Anh cũng nhận thức sâu sắc mối thù với giặc Mỹ nguỵ.

Với tư cách là một người chiến sĩ Việt rất dũng cảm và gan dạ. Trong trận kịch chiến với kẻ thù anh dùng thủ pháp tiêu diệt được một xe bọc thép của giặc. Nhưng Việt cũng bị thương nặng, toàn thân đau đớn, mắt không nhìn thấy gì. Khi bị lạc đồng đội, Việt rơi vào tình thế nguy hiểm tưởng như mất hết khả năng chiến đấu nhưng anh vẫn thể hiện bản lĩnh hiên ngang vẫn trong tư thế sẵn sàng đối mặt với kẻ thù: “đạn đã lên nòng, ngón cái còn lại vẫn sẵn sàng nổ súng”. Khi nghe tiếng súng của quân ta, anh rất vui. Lòng khao khát chiến đấu đã thôi thúc Việt khiến anh quên đi những đau đớn về thể xác để bỏ về trận địa.

Qua tác phẩm có thể thấy rằng, Nguyễn Thi xây dựng hình tượng nhân vật Việt rất thành công. Đây là một hình tượng đầy cá tính vừa tiêu biểu cho thế hệ trẻ vừa mang những tính cách riêng khó lẫn của con người Nam Bộ. Qua nhân vật Việt giúp chúng ta có cái nhìn chân thực và sâu sắc nhất về cuộc kháng chiến chống Mỹ, về tinh thần của nhân dân ta. Từ đó, rất lên niềm tự hào dân tộc, về quá khứ oai hùng của cha ông ta.

Bài số 2: Bài làm của bạn Ngô Trung Hiếu - THPT Kim Liên

Nguyễn Thi là một trong những cây bút văn xuôi hàng đầu của nền văn nghệ giải phóng miền Nam. Ông được mệnh danh là nhà văn của người dân Nam Bộ. Trong những tác phẩm của mình ông luôn dành bao tâm huyết để xây dựng họ thành những nhân vật văn học đáng nhớ và có cá tính.

Những đứa con trong gia đình là truyện ngắn xuất sắc nhất của Nguyễn Thi rút trong tập truyện và kí (1978). Nhân vật trung tâm trong tác phẩm là Chiến và Việt. đặc biệt ở đây chúng ta đi tìm hiểu về những phẩm chất tính cách của nhân vật Việt, một chiến sĩ cộng sản anh hùng. Ngay từ nhỏ đã có một tư chất của một anh hùng nhưng cũng có phần trẻ con hồn nhiên của lứa tuổi. Có thể nói anh yêu nước là thế, căm thù giặc là thế nhưng ở cuộc sống bình thường Việt vẫn thể hiện tính cách hồn nhiên hợp lứa tuổi của mình.

Trước hết Việt sinh ra trong một gia đình có truyền thống yêu nước và lòng căm thù giặc. Ngay từ nhỏ Việt đã gắn bó với công việc đồng áng, gần với người mẹ hay lam hay làm “con mắt tìm việc, đôi chân dò được, lội khắp bưng này đến bưng khác”. Gia đình Việt rất giàu truyền thống cách mạng, truyền thống ấy được tạo bởi những chiến công vì nước vì dân. Truyền thống ấy còn được dệt bởi những mất mát đau thương mà kẻ thù gây ra: ông nội bị chánh tổng bắn chết, bà nội bị lính huyện đánh đập, ba Việt đi thăm dò tình hình cho ba Việt thì bị chết vì pháo của giặc, thím năm bị chúng bắn bẻ

Phân tích nhân vật Việt trong Những đứa con trong gia đình

xuông... Tất cả những điều đó được chú Năm ghi lại trong cuốn sổ gia đình, chú ghi chép tỉ mỉ đến từng chi tiết. những điều ghi trong đó không giống một cây hương gia phả mà là những đau thương cũng như chiến công hiển hách của gia đình. Chính vì xuất thân từ một gia đình như thế đã tác động rất nhiều đến phẩm chất anh hùng cũng như tinh thần yêu nước căm thù giặc của Việt. Đúng như chú Năm đã nói: “trăm sông đều đổ về biển, con sông của gia đình ta cũng dạt dào chảy về biển lớn” Việt lên đường đấu tranh thể hiện điều đó.

Vẻ đẹp thứ nhất của Việt chính là vẻ đẹp của tính cách hồn nhiên trong sáng mà hóm hỉnh, luôn vô tư và hiếu động. Cậu tuy đã mười tám tuổi nhưng vẫn giữ nguyên tính cách trẻ con ấy. Cậu tư trong gia đình ấy có nụ cười lớn lên rất dễ thương. Cậu hiếu động và luôn tranh phần hơn với chị từ việc đi bắt ếch đến việc đi bộ đội trước. Trong khi chị trang nghiêm bàn chuyện gia đình thì Việt lẩn kèn ra ván cười khi nhìn chộp con đom đóm trong lòng bàn tay làm trò chơi. Việt vô tâm để phó mặc công việc nhà cho chị “Tôi nói rồi chị tính sao thì tính mà tôi ừ hết”. Trong hành trang đi lính của mình Việt không quên mang theo chiếc ná thun vật bất li thân gắn bó với tuổi thơ của cậu. thậm chí cách yêu chị của Việt cũng rất trẻ con, Việt dấu chị như dấu của riêng, cậu sợ mất chị trước những lời trêu đùa tếu táo của đồng đội anh em. Bản thân luôn muốn dành phần hơn với chị nhưng thật tâm thì yêu thương tình cảm biết bao. Những lần ngất đi tỉnh lại ở trong rừng chính những tình cảm của gia đình và những kỉ niệm tuổi thơ đã giúp cậu vững vàng thoát khỏi cái chết. Cả khi cận kề cái chết nhưng Việt vẫn sợ con ma cụt đầu và thằng Chông cụt lưỡi. Điều đó cho thấy Việt vẫn còn rất trẻ con và yêu thương gia đình một cách đặc biệt

Tiếp đến là phẩm chất tính cách của Việt, cậu có phẩm chất của một người con yêu thương quý trọng những người trong gia đình mình lại vừa có phẩm chất bất khuất của người chiến sĩ cộng sản, luôn luôn gan góc. Có thể nói những phẩm chất ấy Việt được hưởng từ chính những người thân của mình. Tuổi nhỏ nhưng chí lớn, có lần Việt cùng chị Chiến đi theo du kích đánh tàu Mỹ một tên giặc đã bị trúng đạn của hai chị em. Và chiến công ấy đã được chú Năm ghi vào cuốn sổ gia đình. Việt dám xông thẳng vào đá cái thằng đã giết cha mình. Nếu không gan góc quả cảm thì sao Việt có thể lập nên chiến công ấy. Việt mặc cho sự ngăn cản của chị mà vẫn nhất quyết đăng kí tham gia đi bộ đội, trong đêm ghi tên đi tòng quân Việt đã đứng lên đầu tiên giơ tay đi đăng kí. Mục đích là để trả thù cho ba má, có thể nói Việt đã đi từ tình cảm yêu thương gia đình đến lí tưởng cao cả. Hành động xung phong đi đánh giặc không phải là tự phát mà đó là tinh thần tự giác ngộ cách mạng của tuổi trẻ miền Nam. Yêu thương gia đình cho nên kể cả khi đi đánh giặc Việt vẫn cảm thấy như má luôn ở đâu đây quanh cậu, luôn dõi theo những việc cậu làm. Trước đêm đi tòng quân Việt cùng chị khiêng bàn thờ ba má sang nhà chú Năm, đó là một chi tiết đẹp thể hiện truyền thống nhớ đến những người đã mất của nhân dân ta. trong thâm tâm Việt nghĩ: “chúng con đi đánh giặc trả thù cho ba má chừng nào nước nhà độc lập chúng con lại rước ba má về”. Đến chú Năm cũng phải bất ngờ trước sự trưởng thành trước tuổi của Việt và chị Chiến. đức tính ấy được chú Năm khen ngợi cũng như động viên Việt lên đường: “khôn việc nhà nó thu xếp được gọn, việc

Phân tích nhân vật Việt trong Những đứa con trong gia đình

nước nó sẽ mở được rộng, gọn bề gia thất, đặng bề nước non”. Vào chiến trường trong trận đánh giáp lá cà Việt dùng cảm dùng thư pháo tiêu diệt được một xe bọc thép của địch. Bị trọng thương hai mắt đau nhức, toàn thân đổ máu, khô khốc vì đói nhưng Việt vẫn trong tư thế tấn công tiêu diệt giặc “tao sẽ chờ mây, trên trời có mây, dưới đất có mây, cả khu rừng này chỉ có mình tao, nếu mây bắn tao thì tao cũng bắn được mây, nghe súng nổ của các anh tao sẽ chạy tới đâm mây, mây chỉ giỏi giết gia đình tao, còn đối với tao mây chỉ là thằng chạy”. Biết bao nhiêu quyết tâm, biết bao nhiêu sự trù mền với đồng đội, bao nhiêu sự khinh bỉ kẻ thù được thể hiện trong lời độc thoại ấy.

Quả thật Việt là một người lính chững chạc trong khi vẫn mang nét ngây thơ trong sáng của một cậu bé vừa đến tuổi thành niên. Việt đại diện cho sức trẻ tiến công thể hiện sự trưởng thành thanh niên của thời kì chống Mỹ vượt lên chính mình để đảm nhận sứ mệnh cao cả của dân tộc đã giao phó. Trong danh sách gia đình ấy Việt là khúc sông vươn xa nhất.

Qua đây ta cũng thấy được những nét nghệ thuật đặc sắc của truyện. Đó là nghệ thuật trần thuật, tình huống truyện đơn giản nhưng lại mang lại sức hấp dẫn cho người đọc. Điểm nhìn trần thuật được kể theo dòng hồi tưởng đứt nối của nhân vật Việt- một anh chiến sĩ bị trọng thương nằm trên chiến trường. Đó là phương thức ngôi kể thứ ba, người kể chuyện giấu mình đi để nhường lại ngòi bút cho nhân vật trong truyện, lối trần thuật nửa trực tiếp. Cách trần thuật như thế mang lại màu sắc trữ tình đậm đà tự nhiên sống động vì chuyện được kể qua con mắt, tấm lòng, ngôn ngữ, giọng điệu của chính nhân vật trong tác phẩm. Với hình thức trần thuật ấy tạo điều kiện cho tác giả nhập sâu hơn vào thế giới nội tâm của nhân vật để dẫn dắt câu chuyện. Câu chuyện được thuật lại đồng thời thể hiện tính cách của nhân vật. Do đó câu chuyện trở nên hấp dẫn sinh động hơn linh hoạt hơn vì không cần phụ thuộc vào trật tự logic của câu chuyện. Có thể xáo trộn thời gian, không gian chỉ cần thông qua những chi tiết hiện thực trên chiến trường mà gợi ra những dòng liên tưởng, hồi tưởng hết sức tự nhiên của nhân vật. Lần thứ hai Việt tỉnh dậy trời lất phất mưa, tiếng ếch kêu ran khiến Việt nhớ đến chuyện bắt ếch, chú Năm và cuốn sổ gia đình. Lần thứ ba tỉnh dậy, cậu nhận ra đó là ban ngày ngửi được mùi nắng và tiếng chim cu rừng quanh đây Việt nhớ đến cái ná thun và má của mình. Lần thứ tư Việt tỉnh dậy nghe thấy tiếng súng Việt sợ ma cụt đầu và nhớ về chuyện hai chị em đi lính. Cứ như thế câu chuyện của gia đình Việt được tái hiện như một thước phim quay chậm mà sâu đậm trong tâm trí người đọc.

Không những thế, nghệ thuật dựng đối thoại độc thoại nội tâm nhân vật gây xúc động và hấp dẫn. Cùng lắng nghe những đoạn đối thoại của chị em Việt Chiến: “Chú Năm nói tao với mây đi kì này... vậy à” hay những lời nói của chú Năm giống như những triết lý mà không hề khô khan, nó bộc lộ một cá tính bộc trực, sôi nổi của những con người Nam Bộ.

Phân tích nhân vật Việt trong Những đứa con trong gia đình

Đặc biệt nhà văn còn xây dựng nhân vật mang đậm chất Nam Bộ. Người Nam Bộ vốn rất bộc trực, sôi nổi và kiên trung, bất khuất căm thù giặc sâu sắc... tất cả những yếu tố đó hội tụ đầy đủ trong tác phẩm này.

Như vậy có thể thấy được truyện ngắn *Những đứa con trong gia đình* đã góp thêm một phẩm chất, một tính cách đặc biệt cá tính, ấn tượng nhưng cũng bất khuất kiên trung vào tấm gương những anh hùng chiến sĩ cộng sản. Đặc biệt là người dân Nam Bộ chống Mỹ và cụ thể ở đây là nhân vật Việt. Cậu có một trái tim nồng nàn yêu thương quê hương gia đình và xuất từ tình yêu thương ấy đi đến lí tưởng cao đẹp đó là giải phóng đất nước. Đồng thời qua tác phẩm ta thấy rõ được tài năng xây dựng nghệ thuật của nhà văn Nguyễn Thi.